

In memoriam Bragyova András

Bragyova András 1950. március 1-jén született Budapesten, középiskolai tanulmányait a budapesti Berzsenyi Dániel Gimnáziumban végezte, ahol 1968-ban érettségizett. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán folytatott jogi tanulmányait 1975-ben summa cum laude minősítésű diplomával zárta.

1977-től az MTA Állam- és Jogtudományi Intézetének munkatársaként a Nemzetközi Jogi Osztályon, majd az Összehasonlító Jogi, illetve az Alkotmányjogi Osztályon dolgozott. 1992-től az Intézet tudományos titkára, utóbb tudományos főmunkatársa, majd tudományos tanácsadója volt. Későbbi és további munkahelyei mellett szellemi otthona mindvégig a Jogtudományi Intézet maradt, tudományos pályájára, szakmai életútjára intézeti kollégái, barátai közül elsősorban Peschka Vilmos és Lamm Vanda gyakorolt jelentős hatást.

1978-tól a strasbourgi Faculté internationale de droit comparé kurzusán közjogi diplomát szerzett, 1980-tól a Hágai Nemzetközi Jogi Akadémia, 1982-ben a salzburgi American Seminar kurzusain vett részt. 1989 folyamán Rómában alkotmányjogi és jogfilozófiai kutatásokat, 1990-ben Alexander von Humboldt ösztöndíjjal a Freiburgi Albert Ludwig Universitáten európai jogi és alkotmányjogi kutatásokat végzett.

A Candidatus Scientiarum fokozatot 1988-ban szerezte meg *A nemzetközi konfliktusok jogi rendezésének alapproblémái* című munkájával, 2001-ben habilitált, 2003-ban az alkotmánybíráskodás elméleti kérdéseit tárgyaló értekezésével szerezte meg a Magyar Tudományos Akadémia doktora (DsC) címet. 1984-től a Miskolci Egyetemen oktatott, 2000-ben egyetemi tanárrá nevezték ki. 1994 és 2004 között a Közép-európai Egyetem Politikatudományi Tanszékének állandó vendégtanáraként működött. A 2000-es évek elején több éven át a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán az Alkotmányjogi Tanszék vezetője, 2001-től a Doktori Iskola vezetője volt.

Első munkáiban a környezetvédelem nemzetközi jogi kérdéseivel, valamint az állam immunitásával foglalkozott, majd számos további nemzetközi jogi munka után érdeklődése egyre inkább az alkotmányjog felé fordult. *Az új alkotmány egy koncepciója* című, 1995-ben megjelent könyve az 1994–1998 közötti parlamenti ciklusban tervezett új alkotmány előkészítésére szolgált – e munkájában az alkotmány mérsékelt megújításának rendszerszerű, pontról pontra megindokolt módosításának koncepcióját képviselte. Hasonlóan komoly hatást fejtettek ki mind a hazai, mind a nemzetközi szakirodalomra az 1994-es *Az alkotmánybíráskodás elmélete*, illetve az 1997-es *Constitution of the Republic of Hungary* című könyvei.

Alkotmányjogi munkássága nem korlátozódott pusztán „elméleti” síkra, 2005-től kilenc éven át alkotmánybíróként működött, ennek során harminc jogszabályt megsemmisítő határozatnak volt az előadója, továbbá negyven párhuzamos és több mint száz különvélemény szerzője.

Az 1990-es években közel egy évtizeden át az *Állam- és Jogtudomány* című folyóirat szerkesztője volt. Utóbb a *Miskolci Jogi Szemle* szerkesztőbizottságának elnöke, a Magyar

Tudományos Akadémia Állam- és Jogtudományi Bizottságának tagja, 2012-től 2019-ig az Akadémiai Kutatóhelyek Tanácsának tagja volt. Aktív részt vállalt számos tudományos szervezetben is (Magyar Alkotmányjogászok Egyesülete, International Law Association, Internationale Vereinigung für Rechts- und Sozialphilosophie, European Academy of Sciences and Arts, International Association of Legal Science).

Életére alkotóereje teljében súlyos, méltósággal viselt betegség tett pontot 71. életében, 2020. november 4-én.

Bragyova András nemcsak kiváló jogtudós volt, de kivételes műveltségű, páratlan filozófiai, irodalmi és zenei ismeretekkel, kiemelkedő nyelvtudással rendelkező, segítőkész ember és barát is. Hiányát szakmailag és emberileg egyaránt fájdalmasan érezzük.

Nótári Tamás